

TERMINOLOGIJOS ISTORIJA

Vincentas DROTVINAS

Vilniaus pedagoginis universitetas

IŠ KARYBOS TERMINŲ ISTORIJOS

Ne taip gaila man pilelės
Sudaičio,
kaip man gaila karelių
Sudaičio.

Iš M. Miežinio 1849 m. rankraščio

1. Karas ir jo leksika

Karas yra senas kaip pasaulis. Daugelio tautų istorija – tai ilgamečiai grobiamieji arba gynybiniai karai, apsakyti ir apdainuoti pasaulinės literatūros puslapiuose. Juos skaitydami susiduriame su įvairių šalių karo leksika – karių, ginklų, kovos veiksmų ir būdų ir kt. pavadinimais. Ir senojoje lietuvių literatūroje, taip pat tautosakoje randame daug karybos terminų, atėjusių iš senovės laikų. Taigi karybos terminai yra vienas seniausių lietuvių kalbos leksikos sluoksnių. Tačiau iki šiol nei senieji, nei dabartiniai karybos terminai nėra patraukę tyrejų akies. Tiesa, karybos terminų kilmę yra apžvelgęs lietuvių rašomosios kalbos istorikas Jonas Palionis (1967). Autorius nurodo tris karybos terminų kilmės sluoksnius: liaudinė šnekamoji leksika (248–250), knyginių lietuviškoji leksika – naujadarai (263–264), skolintinė leksika (278–279) ir nusako šių terminų kiekybinį santykį su kitomis atitinkamos kilmės grupėmis – tarp liaudinės lietuviškosios leksikos grupių karybos terminai yra viena mažesniųjų (248–249), o karo ir kariavimo technikos pavadinimai sudaro palyginti gausią senojo periodo lietuvių kalbos paminkluose fiksotų slavybių grupę (278–279). Nemaža karybos leksikos, nevartojamos dabartinėje lietuvių kalboje, pateikta J. Palionio naujausiame darbe (2004).

Karybos terminas minimas tarp vykusiai sudarytų Simono Daukanto naujadarų (Zinkevičius 1990: 152). *Karyba* suprantama kaip karybos

teorija ir praktika plačiausia prasme, t. y. 1) „veiklos sritis, apimanti valstybės ginkluotųjų pajėgų organizavimą, rengimą ir veikimą karo ir taikos metu“, 2) „žinios, mokėjimai ir išgudžiai, reikalingi kariui“, 3) „karybos mokslas, jo pagrindinis tyrimo objektas – ginkluota kova karo metu“, be to, skiriamas dar *karybos menas* (Smetona 1995).

Straipsnyje pabandysiu apžvelgti semantinio lauko „karyba“ raišką pirmiausia XVII–XVIII a. leksikografijos darbuose, ypač rankraštiniuose Mažosios Lietuvos žodynuose (kai kurie iš jų, tik neseniai publikuoti, dar nespėjo plačiau įeiti į mokslinę istorinės leksikologijos apyvartą) – aptarti karybos sąvoką, įvardijimo svarbesniųjų vienetų kilmę, sinonimiją, reikšmių kaitą, taip pat jų išlikimą dabartinėje lietuvių terminijoje.

2. *Karas, karias* ir kt.

Žodį *karas* randame jau senuosiuose lietuvių kalbos paminkluose, tačiau jis yra kur kas senesnis negu XVI a. *Karas* yra ne tik baltų, bet ir indoeuropiečių leksikos bendrybė. Kaip prūs. **kargis*, **karjas* „kariuomenė“, „karas“, liet. *karias* senuosiuose raštuose turėjo reikšmes „karas; kariuomenė; būrys, pulkas“, taip pat *karia* „karas; kariuomenė“ ir *karė* „karas“, *'karis* „kariuomenė, karas“ LKŽ V (plačiau žr. Mažiulis 1993; Palionis 1967: 250¹).

Martyno Mažvydo, Mikalojaus Daukšos ir kituose XVI a. raštuose žodis *karas* (ir variantai) buvo lietuviškas minėtų reikšmių įvardijimas, tiesa, turėjės ir sinonimų. Konstantino Sirvydo 1642 m. žodyne lenk. *woyna*, lot. *bellum* lietuviškas atitikmuo *karionē*, beje, vartota ir M. Mažvydo raštuose. Tačiau Mažosios Lietuvos XVII–XVIII a. rankraštiniuose žodynuose, šalia *karas*, jau randame ir skolinių – slavybių ir germanybų.

Dažniausias lietuviško termino *karas* sinonimas yra slavybė *vaina(s)* (lenk. *wojna*, brus. *война*): *Krieg Karas*, *Wayna Lex*², *Heerfahrt, Karas*, ô. M. *Wainas*, ô. M C II, *Krieg Waina*, ô s, C II, *Krieg Karas Wayna Richt 144, Karas Wayna Q*.

¹ Atskirų karybos terminų kilmę yra aptaręs lietuvių leksikos istorikas Algirdas Sabaliauskas (1990).

² Iliustracinių pavyzdžiai iš dvikalbių (trikalbių) žodynų pateikiami originalo forma (i bendrinę kalbą neatstatinėjami).

Kituose XVIII a. žodynųose iš pirmą vietą iškyla germanybė *krygē*: *Krieg Karas, aro, M. Kryges, iu, f, pl., Wainas, no, M. R, Krieg Bellum Karas, Kryge, Waiskas, Waina* B. Germanybės plitimais matyti ir iš iliustracijų: šalia *girdziu kara dabar ne turrinti galo* B jau randame *Į Kryge eiti, į Krygę traukti, į kryge susti* B, plg. *Feldzug Traukimmas į kryges, karq M.*

Tačiau lietuviškas dėmuo *karas* išlaikomas vokiečių kalbos sudurtinių žodžių, taip pat vedinių ir žodžių junginių lietuviškuose atitikmenyse, pvz.: *Krieg führen karauju Lex, Krieg Cammer – Kar Kamare, Krieger Macht Karo macis, Krieger Räncke Karo kitra stis Richt ir Krieger=Räncke, Guddryste Karo Q.*

K. Sirvydo pirmajame žodyne pateikiamas ir *kavimas* (*Wojna / bellum, militia, kawimas* SD¹). F. Pretorijaus žodyne šalia minėtų *Krieg Karas, aro, M Kriegas, giu, f, pl. Wainas, no* m randame ir vieną specializuotą terminą *ruba: Plunderung Rubba, ôs. F C III*; taip pat P. Ruigio žodyne *Grenzkrieg, Rubba, bos, f.* „pasienio karinis konfliktas, susidūrimas“ R (brus. *pyba* „grobstymas, plėšimas, užpuolimas“).

Iš veiksmažodinės karybos leksikos minėtini pačiam karo, kovos veiksmui įvardyti vartoti žodžiai *kariauti, kovauti, karq vesti, širmavoti, kautisi, krygavoti: Kämpffen kowauti, karauti Lex, Kämpffen, Kowawoju, jau, su, ti, Karauju, rawau* etc. C II, *Kriegen Karauti Lex, Kriegen. Karauju, awau, su, ti Bellum gerere, Karq weddu, dzau, su sti* C II; plg. dar *bekriegen ap karauti Lex, Bekriegen Ap karauju, rawau, su, ti* C I, *Krieg führen karq weddu, dzau, su, sti* C II, *kämpfen kowauti, Szirmawoti* Richt, *streiten Kautisi, krygawoju Lex, Streiten. Kowawoju, jau, su, ti* C III, *Streiten kowauti kautisi Lex.* Iš veiksmažodžių, vartojamų šaunamojo ginklo naudojimui įvardyti, minėtini *sušaudyti, šaudyti: archibusiren sußaudyti Lex, sußaudyti* C I, *Schüßen szauti Lex* ir kt.

3. Senieji kariuomenės pavadinimai

Karo pajėgoms įvardyti dažniausiai terminai yra *abazas* ir *vaiskas*, rečiau *logeris* (*logoris*). Pastebėtina, kad tos pačios šaknies kaip

germanybė *lageris* vokiški giminiški žodžiai turi lietuviškus atitikmenis, plg. *belagern*. *Ap gulti Lex*, *apgullu*, *lau*, *lsu*, *lti* C I, *Belagerung ap gulimas Lex*, *apgullimas*, *o* C I.

Abazas (lenk. *oboz*): *Armee abazas*, *waiskas Lex*, *Feldlager abazas Lex*, *Heer Abazas*, ô. M. *Pulkas*, ô. M C II, *Feldschlacht abaz o muβis Lex*, *[Feld]schlacht Muβis*, *Abazu Muβis* B, plg. *[Feld]Haupt Mann Wyrausis ant Abaz o* C II, plg. *FeldHerr diddisis Etmons Abaz o* B, *[Feld] Prediger Abaz o Klebons*, *kunnigs B*, *Heerlager Waiskas Abaz as B*, *Heerhorn Abaz o Ragas* B, *Heereskrafft Waiskas*, *Abaz as*, *Zalneru Pulkas* B, *[Heeres]Spitze abaz o Pryßakkis* B ir kt.

K. Sirvydo žodynuso *abazas* buvo verčiamas lietuvišku atitikmeniu: *Oboz / castra, tentorium, statiua kariostowis / kariowiete* SD¹, plg. *obozny / adiectiu. castrensis subst mensur*, [...] *kariostowinis* SD¹, *plac potyczki / Acies, cāpus*, [...] *Wietka kariones / kario-nawite* SD³, plg. dar *Oboz / Castra, orum. Taworay Karieywiu* SD³. *Abazas* verčiamas ir aprašomuoju aiškinimu: *Tabor żołnierski / Carago, onis. Karias wežymays aplinkuy apsistatis* SD³, plg. taip pat J. Brodovskio žodynė *Lager. Castra. Szietras. Abazas. Karo wietka. Wietka apsistojimo* B, *[Lager] schlagen abaza pamuštis/nustatyti* B, plg. dar *Heereskraft Waiskas*, *Abazas*, *Zalneru Pulkai* B.

Vaiskas (lenk. *wojsko „kariuomenė“*): *Kriegesheer Waiskas Lex*, *KriegesHeers, Waiskas*, ô. M C II, *[Heeres] Volck Žalneru Pulkai, tikkri Žalnerei Waiskas* B; šalia *abazas* ir *vaiskas* vartojama ir germanybė *logeris*, *logoris* (vok. *Lager „sto-vykla“*): *Kriegslager abazas*, *Logeris, rio*. M. R, *Kriegesheer Waiskas*, *ko*. M; *Feldlager Logeris, rio*, M. *Kriegslager Abazas*, *Logoris* B, *Abazas*, *zo* M. è pol. M.

Šiaip kariuomenės dalinys vadinas ir *pulku*: *Heer pulkas Lex*, *Heerschaarenpulkai Lex*, *PartheyPulkas Lex*, *HeerPulkas Richt*, *[Heer]führer Wadas Pulkai* ten pat, *Heerscharen Pulkai* ten pat; *Heerscharen Pulkai Q*; *Parthey Pulkas* B.

4. Karys, kareivis, zalnierių

Kariuomenėje tarnaujančiam asmeniui įvardyti senuosiuose raštuose randame bene daugiausia terminų – tiek lietuviškų, tiek skolinių, taip pat jų sinonimų ir variantų. *Karias* šalia *karas* iš pradžių galėjo būti tik būdvardis, tik vėliau „*karys*“ (Skardžius 1996: 61). Terminas *karys* randamas XVI–XVII a. raštuose, pvz.: *Ir nusiuntē karius savo ir pamušē razbainykus Jonas Bretkūnas ir Baltramiejus Vilentas. Karius prieš ji surinkęs, gerai jam ažu tą abydą atgavo K. Sirvydo Punktay Sakimu I* 135; taip pat Simono Daukanto, Simono Stanevičiaus raštuose, Antano Juškos dainose (žr. LKŽ V). Tiesa, žodžiu *karys, kareivis* nėra vėlesniuose XVII–XVIII a. leksikografijos darbuose – juos bus ištumės skolintinis atitikmuo lenkybė *zalnierių* (variantas *žalnierių* randamas jau M. Mažvydo, M. Daušos raštuose ir kituose senuosiuose šaltiniuose). Net Mažosios Lietuvos XVII–XVIII a. žodynuose *zalnierių* nesugebėjo ištumti vok. *Soldat*³.

Kareivio atlyginimo reikšmė fiksuojama K. Sirvydo 1642 m. žodyne: *žold / Stipendium. Mokieſtis karieywiamus duodama SD³, plg. žoldowy / Stipendiarius. piniginis SD³, taip pat žoldue / žoldniers-ką sluzę / žold wiodę Mereo, Milito. Karaū = iu ažu pinigus SD³.* Šiuo požymiu motyvuoti ir kiti kareivio pavadinimai, pvz.: *žoldak / vide. žolnierz pienięžny. Karieywis ažu pinigus, žolnierz / Miles, Kariautoias, karieywis SD³.*

Be K. Sirvydo žodynų, lenkybė *zalnierių* vartojama ir Mažosios Lietuvos žodynuose: *Landsknecht žalnierių Lex, Kriegsknecht Zalnerus B, Kriegsknecht Zalnerus, eraus M. R, Kriegsvolck*

³ I vokiečių kalbos leksiką *Soldat* atejo XVI a. iš it. *soldato*. Vid. vok. aukšt. *solt* „alga, kareivio atlyginimas“ gautas iš sen. pranc. *solt* „aukso moneta“, o šis iš vid. lot. *soldus* < lot. (*nummus*) *solidus* „gryna (moneta)“. Šios kilmės žodži turi dabartinės kalbos: pranc. *soldat*, isp. *soldado*, angl. *soldier*. Mažosios Lietuvos žodynuose vok. *Soldat* atitinka *zalnierių*, pvz.: *Soldat žalnierių Lex, Zalnérius, eraus R, Soldat, Zalnérius, eraus M*. Vokiečių kalboje yra ir darinys *Söldner*. Senają kareivių samdymo už piniginį atlyginima tvarką fiksuoja ir lenkų kalbos žodynai: lenk. *żold* (< ček. *žold* „atlyginimas kareivui, atliekančiam būtinają karo tarnybą“ < it. *soldo* „senovinė smulki itališka moneta, 1/20 liros“; Dubisz 2003), iš čia lenk. *żolnierz*. Vok. *Soldat* XVII a. paskolintas rusų kalbai – *солдат* (iš jo yra slavybė *saldotas*).

zalnierių Lex, *Kriegsleute Zalnerei* B, plg. *Werben Soldaten Samdyti Szelerus* Q.

Zalnierių yra ne vieno vokiško termino dažnas lietuviškas sinonimas, pvz.: *Krieger bellator Zalnieri Rubikkai Kareiwys Karzygis* B, *Krieger Zalnerus, eraus, M. Karzygys, ygio, M. Karaujas* partic. *Rubbinas, no, m. R, Kriegesmann Zalnerus, eraus, Kareiwis, wjo, Karzygys, gio, M.*

Lenkybė *zalnierius* atitinka vokiečių kalbos sudurtinių žodžių pirmajį dėmenį *Krieg*, pvz.: *Kriegszeug zalnieru rikai* Lex, [Kriegsleute] auff dem Meer Zalnerei ant Juru B, [Kriegsleute] abdancken Zalnerus atdekaroti B, [Kriegsleute] werben [zalnerus] rinkti, werboti B⁴.

Kita slavybė yra *rubikas*: *Plünderer rubbikas* Lex, *Plunderer Rubikkas, o. M. ka, os F C III*, plg. *Plunderung rubba* Lex, *Krieger bellator Zalnerei Rubikkas Karewiis Karzygis* B, plg. *rubyti: plündern rubbiti, sdrojauti* Lex, plg. dar *rubau ninkas* „plėšikas“ (lenk. *rubownik*). Svarstyta, ar dabartinės lietuvių kalbos pavardės *Rübikas, Rubikas* negalėtų būti kildinamos iš pastarojo termino (dėl minėtų pavardžių kilmės žr. LPŽ 1989).

5. Išvairūs kareivio vardai

Labiausiai paplitęs kariuomenėje tarnaujančio asmens specializuotas pavadinimas senuosiuose raštuose yra *pēstininkas*: *Fußvolck pestininkas* Lex, *Fußvolck Pestininkai, ku, m. pl. R, B, Hayduk Pedes. pestininkas* SD³, [Fuß] Knecht Pestininkas, o. M, [Fuß] Gänger Uznoks tawe kaip Pestininka Fußgänger. C II, *Fußgänger zu Fuß Pestininks* B, *Fußvolck Pestininkai* B, *Fußgänger Musqvetirer. Pestininkas, ko, m. M ir kt.*

K. Sirvydo žodynai, be minėto termino *kareivis* (*Walecznyk / woien-*

⁴ Kadangi, kaip minėta, tada kareiviai buvo samdomi, jų tarnyba trukdavo ilgus metus (jeigu sek davosi kare...), tai kareivis per tą laiką ir šeimą sukurdavo. Tai liudija kareivio žmonos pavadinimai *Soldatenweib Zalniera, os* Lex, *Soldatin Zalniera, os R, Soldatin Zalniera, os f M, Kriegerin Kareiwjene* B, plg. dar *Dragonerfrau Dragunkà M.*

nik. Bellator, pugnator. Kari eyw i s SD³), pateikia ir daugiau pavadinimų – kariauninkas: Rycerski człowiek / Equestris ordinis homo. Kariaunikas SD³, Waleczny / Bellicosus, pugnax. Kariaunikas SD³, Jancarowie / Triarij Turcarum. Kariaunikay Turku SD³, Leża żołnierska zimna / Hyberna, orum. hyemalia. žiemaguolis / žiemagulta kariauniku SD³; kariautojas: żołnierz / Miles, Kariautoias/ karieyw i s SD³, walecžnik / praeliator, bellator. kariautoias SD¹; Kirišnik / Cathaphractus, loricatus, [...] Giełażinikas kariautoias SD³; kazokas: żołnierz lekky/kozak. Veles itis; miles leuis armaturae. Kazakas SD³.

Iš retesnių kareivio pavadinimų minėtini lietuviški *San-Karaw i s, wjo ein Mitgenoß H, ein Mitstreiter Sankaraw i s, wjo, M. R, plg. taip pat Draug=Karaujas, janžio ein Mitstreiter, G. Masc., janti, žios foem H.* Kur kas gausiau fiksuojami skolintiniai terminai *drobas: Drab masc. et drabant / ex germ. pedescalo satelles, stipator, spiculator. drobas SD¹; dragūnas: Dragonner dragunas Lex; Dragoner Dragun's, no, m M, Draguner dragun's, ô M C I, Dragouner Dragun's B.* Pastarasis aiškinamas kaip senovės pěstininkas, vėliau lengvai ginkluotas raitelis, turėjės skiriamąjį ženklą – apsiaustą su slibino atvaizdu (dėl kilmės plg. pranc. *dragon „slibinas“ < lot. draco, onis „slibinas, drakonas“*); *eidukas: Wybrantz. Pucžkininkas, Eidukkas, ô. M. C IV, Wybrantz Eidukas Putzkininks. Wybrancas Q (< lenk. *hayduk* < vengr. *hajdu „varovas, piemuo“*, nuo XVI a. taip vadinosi samdomi vengrų kariai); pučkininkas: Wybrantz Pucžkininkas. Eidukkas, o. M C IV, plg. Džiało / machina, tormentum, pucžka SD¹, Bückse putczka Lex; ručinykinikas: Muszkietnicy / Fistulatores. Szauditoiay rucinikinikay SD³, plg. rušnica, bombarda, tormentum rucinićia „šautuvas“ SD¹; strielčius: Schütze Strelczus Lex, Schütz Strelczus Q; šarvininkas: Kuriżirer Sz arwi n i k a s, ô, M. C II, plg. Kuriż Sz arwas, ô. M. C II, dar rynbtunek / ex germ. apparatus, szarway SD¹; vybrancas: Wybrantz. Eidukas, Putzkininks Wybranzas Q „naujokas“, plg. lenk. *wybraniec / wybrańcy / Delecti viri, Iβ rinktinis SD³.**

6. Terminų reikšmių kaita

Iš terminų reikšmių *Krieger Kazigis* (=kar – V. D.) Lex, gerüster Mann Karzygis Richt, Gerüsteter Mann Karzygys (y taisyta iš i – V. D.) Q matyti, kad karzygys seniau (XVII–XVIII a. Mažosios Lietuvos raštuose) turėjo pačią plačiausią, t. y. kareivio, reikšmę, dėl antrojo sando plg. žygis (*Gang ejimas, zygis Lex, Reise kellone, kellawimas, zygis Lex*), taigi karzygys „tas, kuris žygiuoja, eina į karą“. Tačiau kiek vėliau, XVIII a. žodynuose, randame ir pasikeitusią termino karzygys reikšmę: karzygys atitinka vok. *Held, Ritter* (beje, pastarasis anksčiau neturėjo lietuviško atitikmens: *Ritter rycerus Lex, Held Karzygis Riczierus Richt; Held Karzygis Ryczierus Q, Held Karzigys Rycerius* (iliustruota iš Biblijos) B; [Heer]Führer Karzīgis Generolus B). Taigi karzygys palaipsniui īgauna dabartinę reikšmę „didvyris, herojus“.

Karininkas, karinykas reikšme „karo žmogus, karys; kareivis“ randamas jau J. Bretkūno raštuose (LKŽ V). *Karininkas* dėl savo reikšmės platumo yra daug diskusijų sukėlęs karybos terminas. Nors Jonas Jablonskis dar 1911 m. siūlė *karininką, karo žmogų* vartoti *kariškio* vietoj, o Juozas Balčikonis teikė skolinį *apicieras* (Balčikonis 1978: 146–147), bet, pasak Prano Skardžiaus, *kariškio* vietoj ilgainiui įsigalėjo *karys*, o *karininkas* įgavo „*apicieriaus*“ reikšmę (Skardžius 1996: 142, 589, 603). Dabar *karininkas* apibrėžiamas kaip „*kariuomenės ar policijos vadovaujančio personalo narys*“, o antroji reikšmė yra psn. *karys* (DŽ³).

Reikšmės kaitos pavyzdys yra ir terminas *pulkininkas*. Vad. Richterio žodyne teikiama jo kitokia forma *pulkauninkas*: [Partey] *Gänger Pulkauninkas* Richt, plg. lenk. *połkownik*, plg. taip pat [Partey] *Gänger Pulkininkas* B (taigi pulko, mažos kovojančios grupės, karys), *Pulkauninkas, ko der Oberste, der Hauptmann H, Pulkauninkas, ko, M. ein Hauptmann ziemlich obsol. M. Jau K.* Sirvydo žodynuose *pulkininkas* vartojamas dabartine reikšme: *Rotmistrz / centurio, [...] śimtiniukas, pułkinikas SD¹; Połkownik / Chiliarcha, tribunus militum, legionarius, centurio, pułkinikas SD³.*

7. Karinių laipsnių pavadinimai

Mūsų apžvelgiamuose šaltiniuose randama nemaža terminų, kuriais įvardijami karinės hierarchijos laipsniai, karinės pareigos:

apic(i)erius: Officerer appicierus Lex, Officierer Appicierus, aus. M C III, Apicerius, eraus, m. ein Offizier R, Officierer Apicer's B;

desetkininkas: Rott Meister Desetkininkas, Karprolus B;

etmonas, hetmonas, hetmanas: Feld=Herr Etmon's, ô. M. C II, Feldherr hetmons Lex, Feld=Herr Etmon's, ô. M. C II, [Feld]Marschall Etmon's, ô. M. ten pat, Feldherr Etmonas Q; plg. Hetman / ex german. [...] hetmanas kariawedis SD¹;

generolas: General generolas Lex, General. Generolus C II, General, Generolas, lo, m R, General, Generolus, laus M, General, Generolus (prirašyta: der General Feldherr) B;

kapitonas, kapteinis, kaptainis: Kapitan / vide Rotmistrz / porucznik / Hetman. Kapitonas SD³, Capitein Kapteinis Lex, Capitain. Kapteinis, io. MCI, Capitain, Hauptmann, Kapteinis, nio, m. Szimtininkas, ko. M. R, Hauptmann, Capitain, Kapteinis, nio. Szimtininkas, ko, Wyrefnis ant Zalneriu R, Capitain Kaptainis B, [Haupt] Ambts Pillonis, Szimtinink's, Pulkawnink's. Kaptainis Capitain B;

karprolius: Corporal Karprolus Lex, Rottmeister Karprolus Lex, Corporal Karprolus Richt, Rott Meister Desetkininkas, Karprolus B;

karūnininkas: Fahnrich Karunininkas Lex, Fahnrich Karunininkas, o. M. C II, Fahnrich Karunininkas, ko. M. R, Karunininks, ko, ein Fahnrich, Fahnenjunker R, Fahnrich Karunininkas Q, Fahnreich Karuninink's B, Cornett Karunininkas Richt, Raitelis Karunininkas, ko, m M, plg. dar chorąży / signifer, vexillifer, karužafis SD¹;

leitmonas: Leutambt leitmonas Lex, Lieutenant Leutmonas, o. M. Paruczyninkas C II, Lieutenant. Leutmon's; Paruczynink's a Pol. Porucznik B, plg. K. Sirvydo porucznik / Subcenturio, vicarius centurionis. Wietinikas śimiininko SD³;

majoras: Major, Majoras, joro. M. R, Major, Majoras, joro , m. M, Major Major 's, Bajoras B.

8. Ginklų pavadinimai

Apžvelgtuose šaltiniuose randame daug ginklų pavadinimų. XVI–XVIII a. buvo tas karo technikos raidos laikotarpis, kai dar buvo naudojami šaltieji ginklai, bet jau atsirado ir parakiniai šaunamieji ginklai (Harding 2000). Todėl čia apžvelgsime ginklų ar jų dalį, taip pat reikmenų pavadinimus.

Pirmiausia minėtinės pats *ginklas*: *Broń / oręże Arma, armatura Ginklas / Szarwas* SD³ (taigi *ginklas* ir *šarvas* yra sinonimai, plg. *Deka/pugio, sica. ginklas* SD¹), *Gewehr ginklas, Schützwehre ginklas* Lex, *Waffen ginklas, Wehr und Waffen ginklas* Lex.

J. Brodovskio žodyne randame ir *musiu ginkla*, plg. [Fliegen] Platz, Wedel. *Mussu baidoma szlutele f. Ginklas. Baidykla* B. Minėtas vok. *Gewehr*. J. Brodovskio žodyne turi tris atitikmenis: *Gewehr Ginklas Plinta Puczka* B.

P. Ruigio žodyne *Ginklas, klo*, m. vokiškai *Wehr oder Waffen* R. P. Ruigio ir K. Milkaus žodynuose randama termino daugiskaitos forma: *Gewehr Ginklai, lu*, m. pl. R, *Ginklai, lu*, m. die *Waffen* M, *Gewehr Ginklai, lu*, m. pl. M.

Iš senovės žinomi šaltieji ginklai dar skiriame į laidomuosius, duriamuosius ir kertamuosius. Iš laidomujų ginklų dažniausiai randami pavadinimai *kilpinis*: *Flitschbogen Kilpinis* Lex, *Flitsch=Bogen Kilpinnis, i o . M. Temptywa, os C II, Köcher. Seidokas, ô. M. Kilpinis, i ô . F C II, Kuſza / arcus, balista, scorpio, catapulta kilpinis* SD¹, *Łuk / Arcus Kilpinis* SD¹, *Łuk / Arcus Kilpinis* SD³; *seidokas: Köcher seidokas* Lex, *Köcher. Seidokas, o . M. Kilpinnis, io. F C II, Köcher, Seidokas, o Detuwe Wylicziu* M (lenk. *sajdak, brus. caūdak*).

Iš duriamujų ginklų pavadinimų dažniausiai randami šie:

bardišius: Halabarda / ex ger. bipennis, securis Romana. Amazonia. bardisius SD¹ [*bardišius* verčiamas ir lietuviškai: *Bardyß. Lunata securis. hasta falcata. Dalgiakirwis* SD³, *Halabart / Bipennis, amazonia securis. Kirwis dalginis* SD³, plg. taip pat *Halabartnik. Satelles, securifer. appimator; stipator. Kirwelnikas kieno pas ij stowis* SD³], *bartišius: Hellepart*

bartiþus Lex, *Hellepart*, *Bartiþus*, *aus.* M. C II, *Hellepart* *Bartiþus* Richt, *Helepart* *Bartiszku*s Q; plg. taip pat *Partisan bartiþus* Lex, *Partisan Bartiþus*, *βaus.* M. C III, *Partisan Bartiþus*, *Drauczius* B, *Partisan Bartiþus*, *βaus* R, *Partisan Bartiþus*, *βaus* M, *Partisan Bartiþus* Richt (iš lenk. *bardyß*, brus. *бердыи*). Čia turime įdomesnį vokiško karinio termino ir jo lietuviško atitikmens atvejį. *Partisan – bartiþus* galėjo atsirasti dėl vokiško ir lietuviško žodžių pradmenų panašaus saskambio: *part-* – *bart-*;

driauciūs: *Kopya / hasta* *driauciūs* SD¹, *kopiynik / hastatus*, *judriaućium* SD¹, *Kopija żołnierska*. *Hasta*, *sarissa*, *contus*. *Draućius* SD³, plg. *Kopiynik / Hastatus*, *phalanx*. *Draućinikas* SD³, *Kopiynik / co kopije robi*. *Hastarum artifex Draućiadaylis / vt Ratadaylis* SD³; *d r a u - c i a*: *Speer Drauczia*, *os.* F. *Ragotinė*, *es.* F C III, plg. *Lantze. Ragótine. Kopija. Drauczia. Wyliczia. Ragotinele* B (lenk. *drzewce*, brus. *ძրേബെ*);

kalavijas: *Schlachtmeßer Kalawijas* Lex, *miecž / gladius, ensis, kaławijs / mečius* SD¹ (plg. *miecźnik / macheropoeus, kaławiiodaris* SD¹) *Tafak / Semispatha* *Kaławijs trūpas platus* SD³, *fztych w miecża / Mucro gladij. Wirsune* *Kaławi = io* SD³;

kardas: *Degen Kardas* Lex, *Handdegen Kardas* Lex, *Degen. Kardas*, *o. M. Spogas* C I, *Degen Kardas* Richt, *Degen Kardas*, *do. M. R*, plg. *Degenhenk Kardo = Diržas*, *Kard = Neßys* M, *Degelein Kardelis, elio* M (brus. *копð*, lenk. *kord*);

kilepas: *czekan / coestus, kiliepas* SD¹, *kilof / caestus clava, kikupas (= kilupas)* „senoviškas ginklas – kirvukas ir plaktukas su ilgu kotu“ SD¹;

ragotinė: *Darda / hasta, lancea. ragatine* SD¹, *Oßcžep / hasta, venabulum ragatine* SD¹ (plg. *oßcžepisko / hostile hastae. ragatine kottis* SD¹), *Jägerspieß ragotinne* Lex, *Speer ragotine* Lex, *Spieß ragotine* Lex, *Spieß Ragótine, es.* F C II, *Speer Drauczia, os* F. *Ragotine, es.* F C III, *Spieß Ragotine, es.* F. *Iežunas, o, M. C II, Ragótine, es, ein Speer H, Lanze Ragotine, es, f. R, Spieß Ragotine, es, F. Iežmas, o. M. ppr* (*propriè „tiksliai“ – V. D.*) *Brant Spieß* C III, *Ragotinė, nes, ein Speer H, Spieß Ragotine, es.* F. R, *Lantze. Ragótine. Kopija. Drauczia. Wyliczia. Ragotinele* B (brus. *ராகாட்டினா*);

mečius: *Schlachtschwert meczus Lex*, [Schlacht] *Schwerd Meczus*, aus, M C III, miecz / *gladius*, *enfis*, *kaławitas*/ *mečius* SD¹ (brus. *мечъ*, lenk. *miecz*);

šoblė: *Sebel Szoble Lex*, *Sebel Szoblis*, lio. M. *Szoblę*, es. F. C III, *Sebel Szóble*, les, f. R (brus. *шабля*, lenk. *szabla*).

Senovinis duriamasis ginklas su ilga geležte ir dengta rankena, nedidelis durklas senuosiuse žodynuso yra *spoda*, *spoda*, *spogas*: *Rapier Szpoda Lex*, *Stillet spoda Lex*, *Stoßdegen Szpada* ten pat, *Stillet Spoda*, os. F. *Spogas*, o. M C IV (lenk. *szpada*), ir *Rappier spogas*, o. C III, *Degen Kardas*, do. M *Spogas* C III, *Stillet Spoda*, os. F. *Spogas*, o. M. C IV (rus. *шнага?*).

9. Šaunamųjų ginklų ir jų dalių pavadinimai

Europoje parakas pradėtas naudoti XVI a. Skolinys iš brus. *nopox* liet. *parakas* žinomas jau XVII a. raštuose (Sabaliauskas 1990: 249). Tuo laiku randami ir parakinį šaunamąjį ginklų pavadinimai:

karabinas: *Carrabiener Karabinas Lex*, *Carabiner Karabinas*, o. C I, *Carabiner Karabinnas Richt*, *Carabiner Karabin's B* (pranc. *carabine* „raitelio šautuvas“, plg. it. *carabina*, iš čia *carabiniere* „dabartinė Italijos policija“);

pulokas: *Hoffter ulffteris makb̄tis piſtūlu pulloku Lex*, *Faustrohr pulokas Lex*, *Pistoll pulokas Lex*, *Faust Rohr Pullōkas*, o. M. Dimin: *Pullokelis* C II, [Faust] *rohr Pullokas Richt*, *Pistolle Pullokas*, o. M. C III, *Pistole Pullokas Richt* (lenk. *pulhak*);

pučka: *Džiało / machina, tormentum, pučžka* SD¹, *Džiało*. *Bombarda fulminea*, *tormentum*. *pučžka* SD³, *Možderž woienny* / *Tubus aeneus bellicus*. *pučžka karieywine* SD³ (plg. dar *pufškarž* / *faber tormentarius*. *pucžkorus* SD¹; *Pufškarž co rychtuie strzelbę* / *Librator*, *puczkſaudis* SD³), *Büchse putcžka Lex*, *Musquet putb̄ka Lex*, *Büchse. Pučžka*, os. F. *Pučžka gwintawota*, *ein gezogen Rohr* C I, *Mußqvet Púcžka*, ôs F; *Lohfe einer Büchse*. *Wamzdis Pučžkos* C II, *Mußqvet*. *Pucžka*, ôs. F C III, *Büchse Pučžka Richt*, *Büchse so gezogen Gwintawota Richt* (vok. *Büchse* „medžioklinis šautuvas“, iš čia lenk. *puszka*, brus. *пужка*, plg. liet. *buks(v)a* „ivorė“). J. Brodovskio žodynus teikia daug terminų, nusakančių šio artilerijos pabūklo sudedamą-

sias dalis ir jo naudojimą, pvz.: *der Hahn Gaidys, das Schloß Spinna, der Schafft Lazza, Büchse laden Užkrauti Pucžka, [Büchsen]Stein Pucžkos Akmū* ir kt.;

bumbė: *Bombe, Bumbe*, ès f. *Diddéji geležinne kulka R*;

kulka: *Kula / ex germ. glans, globus. item malleus ligneus, item Scipia kulka SD¹, Kula / Globus, Kulka SD³, Kula do ciskania / Glans, plumbea, ae. Kulka SD³, Bleykugel Kulka Lex, Bley=Kugel Kulka, o s. F. C I, Kugelkaul (?) Kulka Lex, Kugel Kule, e s. F. Kulka, o s. F. Kugel Kulka Lex, Kögel f. Kegal Kegelkugel, Kulka, k o s. f. M (lenk. kulka, brus. кулька < vid. vok. kūle „rutulys“ Sabaliauskas 1990: 248);*

mierka: *Patrontasch m i e r k a gen os Lex, Patron=Tasch M i e r k a, o s . F C III (brus. мерка);*

pancierius: *Panzer p a n c i e r u s Lex, Pancerus, raus ein Pantzer 4 decl. gen. masc. H (lenk. panzerz < vok. Panzer);*

parakaunycia, paraknycia: *prochownica / theca pulueraria p a - r a k a u n i é i a SD¹, Prochownica / Theca pulueris nitrosi parakaunićia SD³, Pulverhorn paraknycze Lex, Pulver=Horn. Paraknycžia, o s . F C III (brus. наражніца);*

stréla: *Strzala / telum, sagitta, wilicia / streła SD¹, Flitschpfeil strela Lex, Pfeil Strela, wyliczia Lex, [Flitsch] Pfeil Stréla, ô s . C II, Pfeil. Stréla, ô s . F. Wylyczia, ô s . F C III;*

šalmas: *Helm Sz alma s Lex, Helm Schalmas, o . M. C II (veikiausiai iš s. rus., žr. Sabaliauskas 1990: 251);*

šratas: *fzrot do strzelby/ Missilia minuta bombardarū. fzratas SD³;*

temptyva: *Sehne t e m p t y w a Lex, dèl temptywa kilmès plg. ćiećiwa / nervus, chorda, fides. tętiwa SD¹; plg. dar Sehne Gyfla, o s . C III;*

vilyčia: *Strała / telum, sagitta, wilićia/ strela SD¹, Pfeil wyli - czia Lex, Pfeil. Stréla, ô s F. Wylyczia, ô s F C III, Pfeil. Wylicia, c i o s . F. Stréla, ô s F. Strélas, lo R, plg. Pfeil mit Widerhaken Stréla su Barzda R (brus. вілюча).*

10. Išvados

Senojo lietuvių rašomosios kalbos laikotarpio karybos terminų gausios medžiagos preliminari apžvalga leidžia daryti keletą bendresnių ir nemažai dalykinių išvadų.

Senieji karybos terminai siekia tolimą senovę, taip pat atspindi Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Prūsijos karus su kitomis šalimis. Karo žmonės ir ginkluotė buvo įvardijami specialiais terminais, neretai einančiais iš Vakarų Europos kalbų.

Karybos terminai yra nevienodo senumo: seniausieji yra paveldėti iš indoeuropiečių (*karas*) ir baltų (*kalavijas*) prokalbės, o naujesnieji yra ne tik savi, bet ir skolintiniai. Lietuviški terminai sudaro mažesniają dalį. Iš skolintų terminų gausiau vartoamos (beje, ir Mažosios Lietuvos šaltiniuose, bent ankstesniuosiuose) slavybės, kiek mažiau germanybės.

Senųjų ir dabartinėje lietuvių kalboje vartojamų karybos terminų reikšmės palyginimas akivaizdžiai iliustruoja semantinius procesus: ne vienas terminas (*karininkas, karžygys, pulkininkas*) yra īgavęs naują reikšmę.

Aktualu testi karybos terminų tyrimus. Tai atskleistų ne tik jų istoriją, bet gal skaidresnė pasidarytų ir dabartinės lietuvių kalbos karybos terminų kilmę, daryba, reikšmių raidą.

ŠALTINIAI

- B – (*Lexicon Germanico=Lithvanicum et Lithvanico=Germanicum... von Iacobo Brodowskij (~ 1740, rankraštis Lietuvos mokslų akademijos bibliotekoje).*
- C – *Clavis Germanico-Lithvana* (faksimilinis leidimas). Rankraštinis XVII a. vokiečių–lietuvių kalbų žodynas, I–IV. Parengė V. Drotvinas, Vilnius, 1995–1997.
- H – *Vocabularium Litthvanico-Germanicum et Germanico-Lithvanicum...* von Friedrich Wilhelm Haack [...], Halle, 1730.
- Lex – *Lexicon Lithuanicum* (faksimilinis leidimas). Rankraštinis XVII a. vokiečių–lietuvių kalbų žodynas. Parengė V. Drotvinas, Vilnius, 1987.
- LKŽ – *Lietuvių kalbos žodynas* 1–20, Vilnius, 1941–2002.
- M – *Littauisch=deutsches und Deutsch=littauisches Wörter=Buch...* von Christian Gottlieb Mielcke... Königsberg, 1800.
- Q – *Vokiečių–lietuvių kalbų žodynas* (XVIII a. rankraštis, saugomas Lietuvių kalbos instituto bibliotekoje).
- R – *Littauisch=Deutsches und Deutsch=Littauisches Lexicon...* von Philipp Ruhig... Königsberg, 1747.
- Richt – [Johannas Richteris?] *Vokiečių–lietuvių kalbų žodynas*, Halle, 1728 (rankraštis Hallēs-Wittenbergo Martino Lutherio universiteto Frankės fundacijos bibliotekoje).
- SD¹ – *Senasis Konstantino Sirvydo žodynas* (fotograuotinis leidimas). Parengė K. Pakalka, Vilnius, 1997.
- SD³ – *Pirmasis lietuvių kalbos žodynas: Konstantinas Širvydas. Dictionarium trium linguarum* (fotograuotinis leidimas). Parengė K. Pakalka, Vilnius, 1979.

LITERATŪRA

- Balčikonis J. 1978: Dėl naujosios *karininko* reikšmės. – *Rinktiniai raštai* 1, Vilnius, 146–147.
- Dubisz St. 2003: *Universalny słownik języka polskiego* 5, pod redakcją prof. Stanisława Dubisza, Warszawa.
- Harding D. 2000: *Waffen Enzyklopädie. 7000 Jahre Waffengeschichte*, Berlin.
- LPŽ 1989: *Lietuvių pavardžių žodynas* 2. Ats red. A. Vanagas, Vilnius.
- Mažiulis V. 1993: *Prūsų kalbos etimologinis žodynas* 2, Vilnius.
- Palionis J. 1967: *Lietuvių literatūrinė kalba XVI–XVII a.*, Vilnius.
- Palionis J. 1995: *Lietuvių rašomosios kalbos istorija*, II pap. leid., Vilnius.
- Palionis J. 2004: *XVI–XVII a. lietuviškų raštų atrankinis žodynas*, Vilnius.
- Sabaliauskas A. 1990: *Lietuvių kalbos leksika*, Vilnius.
- Skardžius P. 1996: Lietuvių kalbos žodžių daryba (fotografuotinis leidinys). – *Rinktiniai raštai* 1, Vilnius.
- Smetona A. 1995: *Karybos žodynas*, Vilnius.
- Zinkevičius Z. 1990: *Lietuvių kalbos istorija* 4, Vilnius.

FROM THE HISTORY OF MILITARY TERMS

Summary

A preliminary overview of the abundant material of military terms from the earlier period of the written Lithuanian language allows some general conclusions and a few specific conclusions to be drawn on the subject.

Old military terms reach a distant past and reflect the wars of the Grand Duchy of Lithuania and Prussia with other countries. Military men and weaponry were named using special terms, which were quite frequently coming from Western European languages.

Military terms are of a different age: the oldest are inherited from Indo-European (*karas* (war)) and Baltic parent language (*kalavijas* (sword)), the newer ones are not only own, but also borrowed terms. Lithuanian terms make a smaller part. Slavonicisms are more frequent borrowings (talking of which, they are also more frequent in sources from Lithuania Minor, at least from the earlier period), Germanisms are slightly less frequent.

The comparison of the meanings of old and currently used military terms obviously illustrates semantic changes: not one term (*karininkas* (officer), *karžygys* (warrior), *pulkininkas* (colonel)) has gained a new meaning.

It is topical to continue the research of military terms. That would reveal not only their history, but probably it could make the origin, word-formation and meaning development of modern Lithuanian military terms clearer.

Vincentas DROTVINAS
Vilniaus pedagoginis universitetas
T. Ševčenkos g. 31, LT-03111 Vilnius
E. paštas drotvinas@vpu.lt

Gauta 2005-09-08